

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning	Sida
	<i>I Meddelanden</i>	
	Rådet	
1999/C 221/01	Rådets resolution av den 19 juli 1999 om Europas deltagande i en ny generation satellitbaserade navigationstjänster – Galileo – Uformningsfasen	1
	Kommissionen	
1999/C 221/02	Räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar på sina återköpstransaktioner (repor): 2,50 % den 1 augusti 1999 – Eurons växelkurs	4
1999/C 221/03	Förteckning över de dokument av betydelse för EES som kommissionen vidarebefordrat till rådet 19.7.–23.7.1999	5
1999/C 221/04	Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration (Ärende nr IV/M.1513 – Deutsche Post/Danzas/Nedlloyd) ⁽¹⁾	6
1999/C 221/05	Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration (Ärende nr IV/M.1573 – Norsk Hydro/Saga) ⁽¹⁾	7
	<i>II Förberedande rättsakter</i>	
	Rådet	
1999/C 221/06	Initiativ från Förbundsrepubliken Tyskland och Republiken Finland inför antagandet av rådets förordning om insolvensförfaranden, förelagt rådet den 26 maj 1999	8
	<i>III Upplysningar</i>	
	Domstolen	
1999/C 221/07	Meddelande om allmänt uttagningsprov	24

SV

1

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

I

(Meddelanden)

RÅDET

RÅDETS RESOLUTION

av den 19 juli 1999

om Europas deltagande i en ny generation satellitbaserade navigationstjänster – Galileo – Uformningsfasen

(1999/C 221/01)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD UTFÄRDAR DENNA RESOLUTION

av följande skäl:

1. Utvecklingen av ett system för satellitnavigering för civilt bruk innebär ökat oberoende inom en av de viktigaste nyckelteknikerna.
2. Utvecklingen av ett system för satellitnavigering för civilt bruk ger den europeiska industrin möjligheter att öka sitt kunnande och i stor skala få del i de möjligheter som denna framtidsteknik öppnar.
3. Satellitbaserad positionsbestämning och navigering får en allt större betydelse inom snart sagt samtliga teknikområden, eftersom den är en nyckelfaktor för upprättande av ett infrastrukturnät för alla slags kombinerade transporter i luften, till sjöss och på land. Satellitnavigering har potentialen att på ett betydande sätt bidra till en effektiv användning av transportinfrastrukturen, till ökad säkerhet, till minskad miljöförstöring samt till upprättandet av ett integrerat transportsystem med avgörande betydelse för den inre marknaden.
4. Ett europeiskt system för satellitnavigering kommer att få gynnsamma effekter för informations- och telekommunikationsindustrin, där en europeisk marknad håller på att utvecklas.
5. Uteblivet europeiskt inflytande på systemen för satellitnavigering i framtiden kan leda till svårigheter att motsätta sig möjliga ensidigt beslutade och alltför höga avgifter och möjligheten att snabbt alternativ är begränsad.
6. Sådana säkerhets känsliga navigeringstjänster som utnyttjas i Europa måste falla under civil statlig reglering, vilket också är en förutsättning för att de obegränsat skall kunna användas för alla olika ändamål (certifiering).
7. Eftersom satellitbaserad positionsbestämning, navigering och tidsbestämning endast kan komma till full användning som ett globalt system är det nödvändigt med internationellt samarbete, genom vilket världsomspännande drifts-

kompatibla och allmänt kompatibla tjänster kan erbjudas och kostnaderna minskas, samtidigt som tjänstens kvalitet garanteras.

8. Användarnas behov och krav bör vara av central betydelse vid beslut om att utveckla ett europeiskt system för satellitnavigering och dess egenskaper, med beaktande av de krav som utarbetats av andra relevanta internationella organ, t.ex. Internationella civila luftfartsorganisationen (ICAO), Internationella sjöfartsorganisationen (IMO), Internationella teleunionen (ITU) och Världshandelsorganisationen (WTO).
9. Europeiska unionen skall enligt artikel 154 i fördraget bidra till att upprätta och utveckla transeuropeiska nät (TEN) för infrastrukturerna inom transport-, telekommunikations- och energisektorerna.
10. Europeiska rymdorganisationens råd (ESA) har beslutat att inleda fasen för teknisk utformning av Galileosat-programmet (rymdsegment och därtill hörande infrastruktur på marken) i samband med de krav för uppdraget Galileo som skall fastställas i Europeiska unionen samt med beaktande av att kompletterande arbete behöver utföras av kommissionen.
11. Europaparlamentet har i en resolution av den 13 januari 1999 givit europeisk satellitnavigering sitt fulla stöd.
12. Ledning på gemenskapsnivå är nödvändig för att dessa mål skall kunna uppnås, samtidigt som subsidiaritetsprincipen skall respekteras.

RÅDET

VÄLKOMNAR att kommissionen lagt fram ett meddelande med titeln "Galileo – Europas deltagande i en ny generation av satellitbaserade navigationstjänster", grundat på samarbete med GNSS:s högnivågrupp med företrädare för nationella regeringar, användare, teleoperatörer, de relevanta internationella organisationerna (särskilt ESA och Europeiska organisationen för luftfartssäkerhet (Eurocontrol)) samt industrin,

VÄLKOMNAR att ESA noga kommer att gå igenom projektets tekniska aspekter,

FÖRVÄNTAR SIG att gemenskapens och medlemsstaternas åtgärder i stor utsträckning säkerställer privata intressen för att utveckla och finansiera systemet, vilket blir av grundläggande betydelse för att besluta om projektets kommande faser,

FÖRVÄNTAR SIG att utformningsfasen, som bör leda till uttömmande resultat om systemets genomförbarhet, konstruktion, kapacitet, utformning, tillförlitlighet, tillsyn och kostnad, inbegripet installations- och driftsfaserna, skall begränsas till ett belopp på 40 miljoner euro ur gemenskapens medel och avslutas vid utgången av år 2000,

FÖRVÄNTAR SIG att gemenskapens åtgärder kommer att utveckla industripolitiken och förvaltningsstrukturerna och motivera alla medlemsstater att investera i Galileo som helhet,

ERINRAR OM

- sin resolution om telematik inom transportsektorn ⁽¹⁾,
- sin resolution om ett europeiskt bidrag till inrättandet av ett globalt system för satellitnavigering (GNSS) ⁽²⁾,
- sina slutsatser av den 17 mars 1998” Mot ett transeuropeiskt nät för positionsbestämning och navigering: inbegripet en europeisk strategi för inrättandet av globala system för satellitnavigering (GNSS)”,
- att gemenskapen i enlighet med artikel 163 i fördraget inom sina särskilda forskningsprogram kan bidra till utvecklingen av ett globalt system för satellitnavigering.
- budgetförordningen för TEN-programmet, som gör det möjligt att bidra till finansieringen av projektet Galileo,

UPPMANAR kommissionen att för det första

- skyndsamt före sommaruppehållet 1999, på grundval av de strategiska riktlinjerna för samarbete, för rådet lägga fram detaljerade utkast till mandat för förhandlingar i nära samråd med medlemsstaterna för att till fullo studera möjligheterna till samarbete med och/eller framtida utveckling tillsammans med Amerikas förenta stater och Ryska federationen, samtidigt som överläggningarna om tekniska frågor skall fortsätta,
- undersöka intresset hos andra tredje länder för samarbete inom detta område,
- så snart som möjligt föreslå ett antal konkreta riktlinjer för arbetet,

UPPMANAR kommissionen att för det andra lägga fram en ingående kostnads- och nyttoanalys för hela projektet med samtliga relevanta alternativ, samt att härvid

- gå igenom scenarier för hur intäktskällor kan skapas, t.ex. genom särskilda avgifter och pålagor för vissa högkvalitativa

tiva tjänster, inbegripet värsta-fall- och bästa-fall-scenarier, och lägga fram förslag för hur dessa scenarier skall genomföras,

- i början av år 2000 utarbeta och lägga fram ramvillkor för det föreslagna partnerskapet mellan den offentliga och den privata sektorn, inbegripet en lämplig fördelning av såväl roller och uppgifter som kostnader och risker inom kostnadsscenarioet för programmets hela livslängd,
- skapa tidsmässigt lämpliga och realistiska förutsättningar för att säkerställa finansiering i stor utsträckning från privata källor inom ramarna för ett partnerskap mellan den offentliga och den privata sektorn,
- vidta alla lämpliga åtgärder som behövs för att ett partnerskap mellan den offentliga och den privata sektorn så snart som möjligt skall kunna utformas, samtidigt som bredast möjliga konkurrens vid upphandlingen inom alla segment och faser i projektet säkerställs,

Kommissionen skall framlägga resultatet av detta arbete för rådet så snart som det finns tillgängligt för att det skall bli möjligt att i god tid överväga projektets livskraft och dess fördelar jämfört med nuvarande system och deras utveckling.

RÅDET

UPPMANAR kommissionen för det tredje att, för att till fullo beakta de ovan nämnda uppgifterna, omedelbart och i samarbete med ESA och medlemsstaterna inleda projektets utformningsfas med utgångspunkt i förslagen till teknisk utformning och provisorisk organisatorisk struktur, samt att inom dessa ramar

1. omedelbart inrätta en provisorisk ledningskommitté för Galileo, sammansatt av företrädare för medlemsstaterna från högnivågruppen samt med ESA som observatör, och en programstyrelse som skall understödja ledningskommittén för Galileo, samt parallellt härmed påbörja arbetet med rättslig och institutionell reglering så att den kan arbeta effektivt,
2. omedelbart upprätta ett system för rapportering till ledningskommittén för Galileo, vilken under utformningsfasen skall bistå kommissionen i alla dess uppgifter, framför allt i fråga om alla säkerhetsaspekter på systemet, och till rådet, vilket skall täcka in samtliga aspekter av Galileo-programmets utveckling och finansiering,
3. utforma och redovisa projektets organisatoriska struktur på medellång (utvecklings- och valideringsfas) och lång sikt (installations- och driftsfas) för att säkerställa ett enhetligt förhållningssätt med en klar framställning av förvaltnings- och kontrollstrukturer under utformningsfasen, inklusive övervakning och kontroll, samt lägga fram en ingående analys av kostnader och finansiering senast år 2000,
4. på lämpligt sätt och på ett tidigt stadium integrera samtliga berörda användare och tjänsteleverantörer i projektets utformningsfas,
5. undersöka möjligheten att erhålla fleråriga bidrag ur TEN:s budget samt utforma förslag till genomförandet,

⁽¹⁾ EGT C 309, 5.11.1994, s. 1.

⁽²⁾ EGT C 379, 31.12.1994, s. 2.

6. se till att

- European Geostationary Navigation Overlay Service System (EGNOS-systemet) i nära samråd med EGNOS:s operatörs- och infrastruktursgrupp (EOIG) på bästa sätt integreras i Galileo för att säkerställa kontinuitet, tillförlitlighet, förbättrad kapacitet, inklusive den teknik och infrastruktur som utvecklats inom EGNOS,
 - tillförlitligheten och andra krav på höga breddgrader iakttas,
7. fastställa lämpliga forsknings- och utvecklingsuppgifter inom femte ramprogrammet eller inom någon annan budget, vilka kan utföras i samarbete med eller parallellt med ESA samt lägga fram en förteckning över dessa uppgifter,
8. skyndsamt och i samarbete med alla inblandade stater och Europeiska post- och telesammanslutningen (CEPT) vidta nödvändiga åtgärder för tilldelning av frekvenser för att före utgången av 1999 lägga fram förslag och samtidigt i samverkan med alla berörda organ sätta igång nödvändiga åtgärder för att förbereda den internationella radiokonferensen (WRC),

9. särskilt beakta alla säkerhetsaspekter på systemet och senast i slutet av 1999 föreslå adekvata krav för uppdraget,

10. se till att alla medlemsstater drar nytta av deltagandet i utformningsfasen av ett europeiskt system för satellitnavigering,

UPPMANAR kommissionen att för det fjärde i nära samarbete med den gemensamma europeiska trepartsgruppen och i den utsträckning som kommissionen är inblandad lägga fram detaljerna i finansieringen av det pågående arbetet med satellitnavigering, inklusive EGNOS,

UPPMANAR slutligen kommissionen att regelbundet till ledningskommittén för Galileo och rådet rapportera om hur projektet fortskrider och att senast i slutet av år 2000 för rådet lägga fram resultaten av utformningsfasen så att rådet kan fatta beslut om den fortsatta utvecklingen av Galileo,

UPPMANAR medlemsstaterna att vidta lämpliga åtgärder för deltagande i en ny generation satellitbaserade navigationstjänster och att på lämpligt sätt stödja kommissionens arbete.

KOMMISSIONEN

Räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar på sina återköpstransaktioner (repor):

2,50 % den 1 augusti 1999

Eurons växelkurs ⁽¹⁾

(1999/C 221/02)

Valutabelopp för en enhet:

	2.8.1999	juli ⁽²⁾
Danska kronor	7,4425	Beloppen ej tillgängliga vid pressläggningen.
Grekiska drakmer	325,6	
Svenska kronor	8,7575	
Pund sterling	0,6591	
US-dollar	1,0665	
Kanadensiska dollar	1,6093	
Japanska yen	121,88	
Schweiziska franc	1,5963	
Norska kronor	8,278	
Isländska kronor ⁽³⁾	77,6264	
Australiska dollar	1,6441	
Nyzeeländska dollar	2,0252	
Sydafrikanska rand ⁽³⁾	6,61497	

⁽¹⁾ Källa: Referensväxelkurs offentliggjord av Europeiska centralbanken.

⁽²⁾ Det månatliga genomsnittet för växelkursen för euro publiceras i slutet av varje månad.

⁽³⁾ Källa: Kommissionen.

**FÖRTECKNING ÖVER DE DOKUMENT AV BETYDELSE FÖR EES SOM KOMMISSIONEN
VIDAREBEFORDRAT TILL RÅDET 19.7.–23.7.1999**

(1999/C 221/03)

Dessa dokument kan erhållas på försäljningsställen för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer

Kod	Katalognr	Titel	Antaget av kommissionen	Vidarebefordrat till rådet	Antal sidor
KOM(1999) 369	CB-CO-99-370-SV-C	Förslag till rådets beslut om bemyndigande för Portugal att införa eller fortsätta att tillämpa regler om nedsättning av eller befrielse från punktskatt på vissa mineraloljor med särskilda användningsområden i enlighet med det förfarande som anges i artikel 8.4 i rådets direktiv 92/81/EEG	16.7.1999	19.7.1999	5
KOM(1999) 371	CB-CO-99-372-SV-C	Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet och ekonomiska och sociala kommittén – Undersökning om föräldrakontroll av TV-sändningar	19.7.1999	19.7.1999	6
KOM(1999) 372	CB-CO-99-377-SV-C	Meddelande från kommissionen till rådet och Europaparlamentet om särskilda åtgärder som gäller utländska medborgares rörlighet och bostättning och som är berättigade med hänsyn till allmän ordning, säkerhet eller hälsa ⁽³⁾	20.7.1999	19.7.1999	26
KOM(1999) 374	CB-CO-99-374-SV-C	Rapport från kommissionen till rådet om tillämpningen av förordning (EEG) nr 2082/92 om särartsskydd för jordbruksprodukter och livsmedel enligt artikel 21 i denna	19.7.1999	19.7.1999	28
KOM(1999) 376	CB-CO-99-378-SV-C	Förslag till rådets förordning (EG) om ändring av förordning (EG) nr 2201/96 om den gemensamma organisationen av marknaden för bearbetade produkter av frukt och grönsaker ⁽²⁾	20.7.1999	20.7.1999	6
KOM(1999) 109	CB-CO-99-111-SV-C	Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (kodifierad version)	22.3.1999	22.7.1999	125
KOM(1999) 329	CB-CO-99-329-SV-C	Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 95/2/EG om andra livsmedelstillsatser än färgämnen och sötningsmedel ⁽²⁾ ⁽³⁾	22.7.1999	22.7.1999	11
KOM(1999) 377	CB-CO-99-384-SV-C	Förslag till rådets förordning (EG) om föreskrifter för genomförandet av rådets förordning (EG) nr 2494/95 i fråga om minimistandarder för hur produkter inom hälsovård, utbildning och social trygghet skall behandlas i det harmoniserade konsumentprisindexet ⁽³⁾	22.7.1999	22.7.1999	24
KOM(1999) 382	CB-CO-99-386-SV-C	Förslag till rådets förordning (EG) om förstärkt dialog med industrin och dem som berörs av den gemensamma fiskeripolitiken ⁽²⁾ ⁽³⁾	22.7.1999	22.7.1999	20

Kod	Katalognr	Titel	Antaget av kommissionen	Vidarebefordrat till rådet	Antal sidor
KOM(1999) 383	CB-CO-99-387-SV-C	Förslag till rådets förordning (EG) om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av syntetfibrer av polyester med ursprung i Taiwan och om avslutande av förfarandet beträffande import av syntetfibrer av polyester med ursprung i Sydkorea	22.7.1999	22.7.1999	22
KOM(1999) 380	CB-CO-99-393-SV-C	Rapport från kommissionen: Tacis årsrapport 1998	23.7.1999	23.7.1999	73
KOM(1999) 381	CB-CO-99-394-SV-C	Förslag till rådets beslut om gemenskapens ståndpunkt i associeringsrådet beträffande Republiken Sloveniens deltagande i det fleråriga programmet för effektiv energianvändning i gemenskapen – Save II ⁽²⁾ ⁽³⁾	23.7.1999	23.7.1999	19
KOM(1999) 385	CB-CO-99-383-SV-C	Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om distansförsäljning av finansiella tjänster till konsumenter och om ändring av direktiv 97/7/EG och 98/27/EG ⁽²⁾ ⁽³⁾	23.7.1999	23.7.1999	30

⁽¹⁾ Detta dokument innehåller formuläret "Propositionens verkningar på företag, speciellt på mindre och mellanstora företag (MMF)".

⁽²⁾ Detta dokument offentliggörs i EG:s officiella publikationer.

⁽³⁾ Text av betydelse för EES.

Obs.: KOM-dokumentet kan erhållas som årsabonnemang eller som enskild utgåva; priset rättar sig i detta fall efter sidantalet.

Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration

(Ärende nr IV/M.1513 — Deutsche Post/Danzas/Nedlloyd)

(1999/C 221/04)

(Text av betydelse för EES)

Kommissionen beslutade den 1 juli 1999 att inte göra invändningar mot den anmälda koncentrationen ovan och att förklara den förenlig med den gemensamma marknaden. Detta beslut grundar sig på artikel 6.1 b i rådets förordning (EEG) nr 4064/89. Beslutet i sin helhet finns endast på engelska och kommer att offentliggöras efter det att alla eventuella affärshemligheter har avlägsnats. Det kommer att finnas tillgängligt

- i skriftlig form och kan fås från Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer (se förteckningen på sista sidan),
- i elektronisk form i CEN-versionen i CELEX databas med CELEX-nummer 399M1513. CELEX är den databas som innehåller Europeiska gemenskapens lagstiftning. För ytterligare information rörande abonnemang, kontakta:

EUR-OP
Information, marknadsföring och PR (OP/4B)
2 rue Mercier
L-2985 Luxemburg
Tfn (352) 29 29-42455, fax (352) 29 29-42763

Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration**(Ärende nr IV/M.1573 — Norsk Hydro/Saga)**

(1999/C 221/05)

(Text av betydelse för EES)

Kommissionen beslutade den 5 juli 1999 att inte göra invändningar mot den anmälda koncentrationen ovan och att förklara den förenlig med den gemensamma marknaden. Detta beslut grundar sig på artikel 6.1 b i rådets förordning (EEG) nr 4064/89. Beslutet i sin helhet finns endast på engelska och kommer att offentliggöras efter det att alla eventuella affärshemligheter har avlägsnats. Det kommer att finnas tillgängligt

- i skriftlig form och kan fås från Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer (se förteckningen på sista sidan),
- i elektronisk form i CEN-versionen i CELEX databas med CELEX-nummer 399M1573. CELEX är den databas som innehåller Europeiska gemenskapens lagstiftning. För ytterligare information rörande abonnemang, kontakta:

EUR-OP
Information, marknadsföring och PR (OP/4B)
2 rue Mercier
L-2985 Luxemburg
Tfn (352) 29 29-42455, fax (352) 29 29-42763

II

(Förberedande rättsakter)

RÅDET

INITIATIV

från Förbundsrepubliken Tyskland och Republiken Finland inför antagandet av rådets förordning om insolvensförfaranden, förelagt rådet den 26 maj 1999

(1999/C 221/06)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

från en medlemsstat till en annan eller att välja jurisdiktion för att få en förmånligare rättslig ställning (*forum shopping*).

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 61 c och 67.1 i detta,

6. Målen kan följaktligen inte uppnås fullt ut på nationell nivå och därför är det befogat att vidta åtgärder på gemenskapsnivå.

med beaktande av Tysklands och Finlands initiativ,

7. Enligt proportionalitetsprincipen begränsar sig förordningen till bestämmelser som reglerar behörigheten att inleda insolvensförfaranden samt att anta beslut som fattas omedelbart på grundval av insolvensförfarandet och står i nära samband med detta. Dessutom innehåller förordningen bestämmelser om erkännandet av dessa beslut och om den rättsordning som skall tillämpas. Även dessa bestämmelser tillgodoser den nämnda principens krav.

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾, och

8. Konkurs, ackord och liknande förfaranden är undantagna från tillämpningsområdet för Brysselkonventionen från 1968 om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område ⁽³⁾, ändrad genom konventionerna om tillträde till den konventionen ⁽⁴⁾.

av följande skäl:

1. Europeiska unionen har som mål att upprätta ett område med frihet, säkerhet och rättvisa.

2. För att den inre marknaden skall fungera väl krävs det att de insolvensförfaranden som har gränsöverskridande inslag förbättras och kan påskyndas. För att detta syfte skall uppnås bör denna förordning antas.

3. Detta syfte omfattas av det civilrättsliga samarbete enligt artikel 65 i fördraget.

4. Företagens verksamhet har i allt högre grad gränsöverskridande inverkan och regleras därför i allt större utsträckning av gemenskapsrätten. Eftersom konkurser i sådana företag även påverkar den inre marknaden goda funktion behövs en gemenskapsrättsakt för att samordna de åtgärder som skall vidtas när det gäller en insolvent gäldenärs tillgångar.

9. För att uppnå syftet att förbättra insolvensförfaranden och kunna handlägga insolvensärenden med gränsöverskridande inslag snabbare är det nödvändigt att bestämmelserna om behörighet, erkännande och tillämplig lag på detta område blir föremål för gemenskapslagstiftning som är bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna.

5. För att den inre marknaden skall fungera väl måste det undvikas att parterna får motiv att överföra tillgångar

10. Denna förordning gäller lika för alla förfaranden, oavsett om gäldenären är en fysisk eller juridisk person, en affärsman eller privatperson. Den skall dock inte tillämpas på insolvensförfaranden som rör försäkringsföretag, kreditinstitut, investmentföretag som hanterar medel eller värdepapper för tredje mans räkning eller kollektiva investmentföretag. Dessa företag omfattas inte av förordningen

⁽¹⁾ Yttrandet avgett den ... (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽²⁾ Yttrandet avgett den ... (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽³⁾ EGT L 299, 31.12.1972, s. 32.

⁽⁴⁾ EGT L 204, 2.8.1975, s. 28.
EGT L 304, 30.10.1978, s. 1.
EGT L 388, 31.12.1982, s. 1.
EGT L 285, 3.10.1989, s. 1.
EGT C 15, 15.1.1997, s. 1.

eftersom de omfattas av särskild reglering och de nationella tillsynsmyndigheterna har i viss utsträckning mycket långtgående befogenheter att ingripa.

11. Förordningen utgår från det förhållandet att ett enda allmängiltigt insolvensförfarande inom hela gemenskapen knappast kan genomföras eftersom det finns så stora sakrättsliga skillnader i de olika medlemsstaterna. Mot bakgrund av detta skulle det ofta leda till svårigheter om rättsordningen i den stat där förfarandet inledes tillämpades undantagslöst. Detta gäller till exempel för den mycket skiftande utformningen av olika säkerhetsrätter som finns inom gemenskapen. Det gäller även utformningen av förmånsrätter. Förordningen försöker ta hänsyn till detta på två olika sätt. Det finns å ena sidan särskilda bestämmelser som anger vad som skall gälla för vissa typer av rättsliga relationer (t.ex. sakrätter och arbetsavtal). Det föreskrivs å andra sidan att det förutom ett huvudförfarande med allmän räckvidd även skall finnas nationella förfaranden som bara omfattar tillgångar i den stat där förfarandet inleds.
12. En alltför långtgående centralisering undviks genom en parallellitet mellan huvudinsolvensförfaranden – som erkänns i andra medlemsstater – och sekundärförfaranden som gör det möjligt för borgenärer i en annan medlemsstat att använda ett lokalt förfarande för att skydda sina intressen. Tvingande regler för samordning med huvudförfarandena säkerställer behovet av enhetlighet i gemenskapen.
13. Insolvensförfaranden får inledas i den medlemsstat där gäldenärens huvudsakliga intressen finns. Huvudinsolvensförfarandena har allmän räckvidd, de avser att omfatta gäldenärens samtliga tillgångar i hela världen och att påverka alla borgenärer, var de än befinner sig. Med centrum för de huvudsakliga intressena avses en plats som gäldenären regelbundet har mycket nära kontakter med, där hans olika affärsförbindelser löper samman och där större delen av hans tillgångar för det mesta befinner sig. Denna plats är även välkänd för borgenärerna.
14. Genom denna förordnings behörighetsregler fastställs endast internationell behörighet, det vill säga att den medlemsstat utses, vars domstolar får inleda ett insolvensförfarande. Territoriell behörighet inom den medlemsstaten avgörs av den nationella rättsordningen i den berörda medlemsstaten.
15. Regeln om internationell behörighet i artikel 3.1 ger den domstol som har behörighet att inleda huvudinsolvensförfaranden rätt att besluta om interimistiska åtgärder och skyddsåtgärder från den tidpunkt då det begärdes att förfarandet skulle inledas. Säkerhetsåtgärder såväl före som efter det att ett insolvensförfarande har inletts är av stor vikt för att garantera effektiviteten i förfarandet. Enligt förordningen finns det två möjligheter till sådana åtgärder. Den domstol som är behörig när det gäller huvudinsolvensförfarandet kan besluta om tillfälliga säkerhetsåtgärder också för egendom som finns utomlands. Dessa verkställs enligt artikel 25.1 tredje stycket. En förvaltare som utses interimistiskt kan dessutom innan huvudinsolvensförfarandet inleds begära, i de stater där gäldenären har ett driftställe och där förvaltaren vill inleda ett sekundärförfarande, att de säkerhetsåtgärder vidtas som är möjliga enligt den statens rättsordning (artikel 38).
16. Rätten att begära att ett självständigt territoriellt förfarande skall inledas är begränsad till lokala borgenärer och det lokala driftställets borgenärer eller till fall där huvudinsolvensförfaranden inte får inledas enligt rättsordningen i den medlemsstat där centrum för gäldenärens huvudsakliga intressen finns. Skälet till denna begränsning av självständiga territoriella insolvensförfaranden är att dessa förfaranden skall begränsas till vad som är absolut nödvändigt.
17. Det kan uppstå fall när det visar sig alltför komplicerat att förvalta gäldenärens tillgångar som en enhet, när skillnaderna i de berörda rättssystemen är så stora att svårigheter kan uppstå genom att verkningarna av rättsordningen i den stat där förfarandet inleds utsträcks till att omfatta övriga stater där tillgångarna finns. Av detta skäl får förvaltaren i huvudinsolvensförfarandet begära att ett sekundärförfarande inleds om det krävs för att förvaltningen skall vara effektiv.
18. Huvudinsolvensförfaranden och självständiga territoriella insolvensförfaranden kan dock endast bidra till en effektiv avyttring av de tillgångar som finns om de förfaranden som pågår parallellt samordnas. En viktig förutsättning för detta är ett nära samarbete mellan de olika förvaltarna vilket särskilt måste omfatta ett tillräckligt utbyte av information. För att säkerställa huvudinsolvensförfarandets dominerande roll ges förvaltaren av detta förfarande flera möjligheter att påverka sekundärförfaranden som pågår samtidigt. Han kan till exempel begära att ett sådant förfarande inleds, föreslå en rekonstruktionsplan eller ett ackord eller begära att tillgångarna i sekundärförfarandet inte får säljas.
19. En borgenär har, var han än är bosatt inom gemenskapen, rätt att anmäla sina fordringar i vart och ett av de insolvensförfaranden som pågår i gemenskapen. Detta gäller även skattemyndigheter och socialförsäkringsorgan. För att borgenärerna skall behandlas lika måste dock utdelningarna samordnas. En borgenär får visserligen behålla det som han har fått i utdelning i ett insolvensförfarande, men kan delta i utdelningen i ett annat förfarande först när borgenärer med samma förmånsrättsliga ställning har fått samma utdelning. Utdelningarna måste alltså samordnas när flera förfaranden pågår inom gemenskapen.

20. Enligt förordningen skall beslut som rör inledande, genomförande och slutförande av ett insolvensförfarande inom förordningens tillämpningsområde erkännas omedelbart, liksom beslut som har direkt samband med detta insolvensförfarande. Det automatiska erkännandet leder således till att de verkningar som förfarandet får genom rättsordningen i den stat där det inleds utsträcks till alla övriga medlemsstater. Erkännandet av de beslut som fattas av medlemsstaternas domstolar bör vila på principen om ömsesidigt förtroende; därför är grunderna för icke-erkännande reducerade till ett nödvändigt minimum. Enligt denna princip skall även konflikten lösas om domstolarna i två medlemsstater anser sig behöriga att inleda ett huvudinsolvensförfarande. Beslutet i den domstol som först inleder ett förfarande skall erkännas i de andra medlemsstaterna utan att de ges befogenhet att pröva denna domstols beslut.
21. I förordningen anges, för de områden som den omfattar, enhetliga regler om lagkonflikter som – inom sitt tillämpningsområde – ersätter nationella internationellt privaträttsliga regler. Med uttrycket tillämplig lag i denna förordning avses en medlemsstats nationella rättsordning med undantag av den stats internationellt privaträttsliga regler. Om inte annat anges är rättsordningen i den medlemsstat där förfarandet inleds tillämplig (*lex concursus*). Denna regel om lagkonflikter gäller både för huvudförfarandet och lokala förfaranden. *Lex concursus* bestämmer samtliga verkningar av insolvensförfarandet, såväl processuella som materiella, för berörda personer och rättsliga förhållanden. *Lex concursus* anger alla förutsättningar för att inleda, genomföra och slutföra ett insolvensförfarande.
22. Det automatiska erkännandet av ett insolvensförfarande i den stat där förfarandet inleds kan hämma tillämpningen av de regler enligt vilka transaktioner genomförs i andra medlemsstater. För att skydda berättigade förväntningar och säkerheten vid transaktioner i andra medlemsstater än den medlemsstat där förfaranden inleds anges i artiklarna 5–15 i denna förordning ett antal undantag från den allmänna regeln om företräde för *lex concursus*.
23. Det finns ett särskilt behov av en särreglering när det gäller sakrättsliga frågor eftersom dessa är mycket viktiga för kreditväsendet. Grunderna, giltigheten och omfattningen av dessa sakrätter regleras därför i regel enligt belägenhetsortens rättsordning och berörs inte av ett insolvensförfarande inleds. En sakrättsligt skyddad rättssinnehavare är därför bibehållen sin rätt att separera egendom som omfattas av skyddet. Om även en sakrätt berörs av ett insolvensförfarande enligt rättsordningen i den stat där saken finns kan förvaltaren begära att ett sekundärförfarande inleds om gäldenären har ett driftställe där. Om ett sådant territoriellt insolvensförfarande inte inleds ingår saken i huvudinsolvensförfarandet så att den överskjutande behållningen av en försäljning åter tillförs tillgångarna om den egendom som har ställts som säkerhet avyttras.
24. Om kvittning inte är tillåten enligt inledningsstatens rättsordning har borgenären likvärdigt rätt till kvittning om detta är möjligt enligt den rättsordning som är tillämplig på den insolvente gäldenärens fordran. På detta sätt får kvittningen ett slags garantifunktion som grundas på rättsliga bestämmelser på vilka den berörde borgenären kan förlita sig vid den tidpunkt då fordran uppstår.
25. Det finns ett behov av skydd även för betalningssystem och finansiella marknader. Detta gäller till exempel de avtal om avveckling och netting som dessa system innehåller samt avyttring av värdepapper och de säkerheter som ställs för dessa transaktioner, vilket särskilt regleras genom rådets direktiv 98/26/EG av den 19 maj 1998 om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper⁽¹⁾. För sådana transaktioner skall därför endast den rättsordning gälla som är tillämplig på det berörda systemet eller på den berörda marknaden. Denna bestämmelse syftar till att förhindra att de mekanismer för betalning och avveckling av transaktioner som gäller i betalnings- eller kvittningssystemen eller på medlemsstaternas reglerade finansiella marknader ändras om en deltagare blir insolvent. I vissa av de fall som regleras här innehåller direktiv 98/26/EG särskilda bestämmelser som har företräde framför bestämmelserna i denna förordning.
26. För att skydda arbetstagarna och sysselsättningen måste den verkan som insolvensförfarandena har för anställningsförhållandena och för parternas rättigheter och skyldigheter regleras genom den rättsordning som är tillämplig på avtalet enligt de allmänna reglerna om lagkonflikter. Alla andra rättsliga frågor rörande insolvens, till exempel huruvida arbetstagarnas fordringar skall skyddas genom förmånsrätt, och vilken prioritet denna förmånsrätt i förekommande fall skall ha, skall regleras enligt inledningsstatens rättsordning.
27. I affärslivets intresse skall på förvaltarens begäran det väsentliga innehållet i beslutet om att inleda ett insolvensförfarande offentliggöras i de andra medlemsstaterna. Om det finns ett driftställe i den berörda medlemsstaten kan ett obligatoriskt offentliggörande krävas. I inget av fallen är emellertid offentliggörandet något villkor för att förfarandet skall erkännas utomlands.

⁽¹⁾ EGT L 166, 11.6.1998, s. 45.

28. Det kan finnas fall då några berörda personer inte känner till att ett insolvensförfarande har inletts och rättshandlar i god tro i strid med den nya situationen. För att skydda sådana personer som inte känner till att ett insolvensförfarande har inletts utomlandets och infriar en skuld hos gäldenären skall betalningen enligt förordningen anses som befriande även om den skulle ha gjorts till den utländske förvaltaren.

29. Förordningen innehåller bilagor som rör organisationen av insolvensförfarandena enligt medlemsstaternas nationella rättsordning. Rådet förbehåller sig rätten att ändra dessa bilagor för att kunna ta hänsyn till eventuella ändringar i medlemsstaternas nationella rättsordning.

30. I enlighet med artiklarna 1 och 2 i det protokoll om Förenade kungarikets och Irlands ställning som genom Amsterdamfördraget fogas till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen deltar dessa medlemsstater inte i antagandet av denna förordning. Denna förordning är därför inte bindande för eller tillämplig på vare sig Förenade kungariket eller Irland såvida inte dessa medlemsstater utövar sina rättigheter enligt artiklarna 3 och 4 i det protokollet.

31. I enlighet med artiklarna 1 och 2 i det protokoll om Danmarks ställning som genom Amsterdamfördraget fogas till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen deltar denna medlemsstat inte i antagandet av denna förordning. Denna förordning är därför inte bindande för eller tillämplig på Danmark såvida inte denna medlemsstat meddelar rådet i enlighet med artikel 7 i det protokollet att den inte längre vill utnyttja hela eller relevanta delar av det protokollet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. Denna förordning skall tillämpas på kollektiva insolvensförfaranden som innebär att gäldenären helt eller delvis berövas rådgivningen över sina tillgångar och att en förvaltare utses.

2. Denna förordning skall inte tillämpas på insolvensförfaranden som rör försäkringsföretag, kreditinstitut, investmentföretag som tillhandahåller tjänster som innebär hantering av medel eller värdepapper för tredje mans räkning eller kollektiva investmentföretag.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

a) *insolvensförfaranden*: de kollektiva förfaranden som avses i artikel 1.1. Listan över dessa förfaranden finns i bilaga A vilken utgör en integrerad del av denna förordning.

b) *förvaltare*: varje person eller institution som har till uppgift att förvalta eller realisera de tillgångar över vilka gäldenären berövats sin rådgivning eller att övervaka dennes angelägenheter. Dessa personer och institutioner anges i bilaga C, vilken utgör en integrerad del av denna förordning.

c) *likvidationsförfarande*: ett insolvensförfarande i enlighet med a, inklusive förfaranden som innebär att gäldenärens tillgångar kan säljas, även när förfarandet avslutas genom ett ackord eller på annat liknande sätt eller avslutas på grund av att gäldenärens tillgångar inte räcker till för att betala kostnaderna för förfarandet. Dessa förfaranden anges i bilaga B, vilken utgör en integrerad del av denna förordning.

d) *domstol*: en medlemsstats rättsliga organ eller annan myndighet som har behörighet att inleda ett insolvensförfarande eller att fatta beslut under förfarandet.

e) *beslut*: när det gäller att inleda ett insolvensförfarande eller utse en förvaltare, avses även ett avgörande av varje domstol som är behörig att inleda sådana förfaranden eller att utse en förvaltare.

f) *tidpunkten för inledande av förfarandet*: den tidpunkt från vilken beslutet att inleda förfarandet gäller, oavsett om beslutet är slutligt eller inte.

g) *den medlemsstat där egendom befinner sig* för så vitt angår

— materiell egendom: den medlemsstat inom vars territorium egendomen finns,

— egendom och rättigheter som ägaren eller innehavaren måste låta registrera i ett offentligt register: den medlemsstat under vars överinseende registret förs,

— fordringar: den medlemsstat inom vars territorium gäldenären i fråga har sina huvudsakliga intressen, enligt definitionen i artikel 3.1.

h) *driftställe*: varje verksamhetsplats där gäldenären annat än tillfälligt idkar ekonomisk verksamhet med personella och materiella resurser.

Artikel 3

Internationell behörighet

1. Domstolarna i den medlemsstat inom vars territorium gäldenärens huvudsakliga intressen finns, har behörighet att inleda ett insolvensförfarande beträffande gäldenären. För bolag och andra juridiska personer skall sätet anses vara platsen för de huvudsakliga intressena, om inte annat visas.

2. När en gäldenärs huvudsakliga intressen finns inom en medlemsstats territorium, har domstolarna i en annan medlemsstat behörighet att inleda ett insolvensförfarande endast om gäldenären har ett driftställe i den senare medlemsstaten. Verkan av detta förfarande får enbart omfatta gäldenären tillhörig egendom inom denna medlemsstats territorium.

3. När ett insolvensförfarande enligt punkt 1 har inletts, skall ett förfarande enligt punkt 2 som inleds därefter vara ett sekundärförfarande. Detta senare förfarande måste vara ett likvidationsförfarande.

4. Ett territoriellt insolvensförfarande enligt punkt 2 får inledas innan ett huvudförfarande med tillämpning av punkt 1 inletts endast i följande fall, nämligen

- a) om ett förfarande enligt punkt 1 inte kan inledas enligt de förutsättningar som gäller enligt rättsordningen i den medlemsstat inom vars territorium gäldenärens huvudsakliga intressen finns, eller
- b) om begäran att inleda ett territoriellt insolvensförfarande har gjorts av en borgenär som har hemvist eller säte i den medlemsstat inom vars territorium det berörda driftstället är beläget, eller vars fordran härrör från verksamheten vid detta driftställe.

Artikel 4

Tillämplig lag

1. Om inte annat föreskrivs i denna förordning skall lagen i den medlemsstat inom vars territorium insolvensförfarandet inleds, nedan kallad inledningsstaten, vara tillämplig på förfarandet och dess verkningar.

2. Lagen i inledningsstaten skall bestämma förutsättningarna för att inleda ett förfarande, förfarandets gång och dess avslutande. Denna lag skall under alla förhållanden reglera

- a) mot vilka slags gäldenärer ett insolvensförfarande kan inledas,
- b) vilken egendom som ingår i boet och hur den egendom skall behandlas vilken förvärvats av gäldenären efter det att insolvensförfarandet har inletts,

- c) gäldenärens rådighet och förvaltarens behörighet,
- d) förutsättningarna för kvittning,
- e) insolvensförfarandets inverkan på gäldenärens gällande avtal,
- f) insolvensförfarandets inverkan på förfaranden som inletts av enskilda borgenärer, med undantag för pågående rättegångar,
- g) de fordringar som skall anmälas i förfarandet och hur de fordringar skall behandlas, som uppkommit efter det att insolvensförfarandet har inletts,
- h) hur fordringar skall anmälas, styrkas och godtas,
- i) hur influtna medel skall fördelas, företrädesordningen och vilka rättigheter de borgenärer har, vilka efter det att insolvensförfarandet inletts delvis tillgodosetts till följd av sakrättsligt skydd eller genom kvittning,
- j) förutsättningarna för och verkningarna av att insolvensförfarandet avslutas, varvid bl.a. avses avslutande genom ett ackord,
- k) borgenärens ställning efter avslutat insolvensförfarande,
- l) vem som skall stå för kostnaderna för insolvensförfarandet,
- m) vilka återvinningsbestämmelser eller liknande bestämmelser som är tillämpliga.

Artikel 5

Tredjemansskydd

1. Borgenärs eller tredje mans sakrättsliga skydd beträffande materiell eller immateriell, fast eller lös egendom som tillhör gäldenären och som vid tidpunkten när ett insolvensförfarande inleds finns i en medlemsstat, skall inte påverkas av att ett insolvensförfarande inleds i en annan medlemsstat.

2. Bland de rättigheter som avses i punkt 1 ingår

- a) rätten att avyttra tillgången eller att ta ut sin fordran ur egendomen eller dess avkastning, särskilt vid panträtt eller retentionsrätt,
- b) ensamrätt att driva in en fordran, särskilt på grund av pant eller säkerhetsöverlåtelse,

c) rätten att begära egendomen åter från den som utan rättighetsinnehavarens samtycke, har den i sin besittning eller använder den,

d) en sakrättsligt skyddad nyttjanderätt till egendomen.

3. En rättighet som upptagits i ett offentligt register och som har verkan mot tredje man och som därigenom får ett sådant sakrättsligt skydd som avses i punkt 1, skall anses ha sakrättsligt skydd.

4. Punkt 1 påverkar inte återvinningstalan som avses i artikel 4.2 m.

Artikel 6

Kvittning

1. Att ett insolvensförfarande inleds påverkar inte en borge-närs rätt att kvitta en fordran mot en fordran som gäldenären har mot honom, om sådan kvittning är tillåten enligt det lands lag, som är tillämplig på den insolvente gäldenärens fordran.

2. Punkt 1 hindrar inte återvinningstalan enligt artikel 4.2 m.

Artikel 7

Återtagandeförbehåll

1. En säljares återtaganderätt påverkas inte av att ett insolvensförfarande inleds beträffande köparen, om varan då förfarandet inleds finns i en annan medlemsstat än inledningsstaten.

2. Att ett insolvensförfarande inleds beträffande en säljare, efter det att han har levererat en vara, skall inte utgöra grund för att häva köpeavtalet och skall inte hindra köparen från att förvärva varan, om varan då förfarandet inleds finns i en annan medlemsstat än inledningsstaten.

3. Punkterna 1 och 2 påverkar inte återvinningstalan enligt artikel 4.2 m.

Artikel 8

Avtal avseende fast egendom

Verkan av ett insolvensförfarande på avtal om förvärv av eller nyttjanderätt till fast egendom skall regleras uteslutande av lagen i den medlemsstat inom vars territorium den fasta egendomen är belägen.

Artikel 9

Betalningssystem och finansiella marknader

1. Utan att de påverkar tillämpningen av artikel 5 skall verkan av ett insolvensförfarande på de rättigheter och skyldigheter som åvilar parter i ett betalnings- eller avräkningssystem eller på en finansiell marknad, uteslutande regleras av den medlemsstats lag, som är tillämplig på systemet eller marknaden.

2. Punkt 1 påverkar inte åtgärder som vidtas i samband med återvinning av en rättshandling i enlighet med den lag som är tillämplig på betalningssystemet eller den finansiella marknaden i fråga.

Artikel 10

Anställningsavtal

Verkan av ett insolvensförfarande på anställningsavtal och anställningsförhållanden skall uteslutande regleras av den medlemsstats lag, som är tillämplig på anställningsavtalet.

Artikel 11

Verkan på registrerade rättigheter

Verkan av ett insolvensförfarande på gäldenärens rätt till fast egendom, skepp eller luftfartyg vilka är föremål för offentlig registrering, bestäms av lagen i den medlemsstat under vars överinseende registret förs.

Artikel 12

Gemenskapspatent och gemenskapsvarumärken

Vid tillämpningen av denna förordning får ett gemenskapspatent, ett gemenskapsvarumärke eller motsvarande rättighet som skapats genom gemenskapsrättsliga bestämmelser, ingå i förfarandet endast om det utgör ett förfarande som avses i artikel 3.1.

Artikel 13

Rättshandlingar som kan återvinnas

Artikel 4.2 m skall inte tillämpas om den som haft vinning av en återvinningsgrundande rättshandling visar att

— rättshandlingen faller under lagen i en annan medlemsstat än inledningsstaten, och

— den lagen i det föreliggande fallet inte tillåter att rättshandlingen angräps på något sätt.

Artikel 14

Skydd för tredje mans förvärv

Giltigheten av en åtgärd varigenom gäldenären, efter det att ett insolvensförfarande har inletts, mot vederlag disponerar över

- fast egendom eller
- ett skepp eller ett luftfartyg som är föremål för offentlig registrering eller
- rätten till värdepapper vars bestånd enligt lag är beroende av registrering,

skall bestämmas av lagen i den stat inom vars territorium den fasta egendomen är belägen eller under vars överinseende registret förs.

Artikel 15

Verkan av ett insolvensförfarande på pågående rättegångar

Verkan av ett insolvensförfarande på en pågående rättegång beträffande egendom eller rättigheter som gäldenären inte längre förfogar över, regleras uteslutande av lagen i den medlemsstat där rättegången pågår.

KAPITEL II**ERKÄNNANDE AV INSOLVENSFÖRFARANDEN**

Artikel 16

Utgångspunkt

1. Beslut om att inleda ett insolvensförfarande fattat av en domstol i en medlemsstat, som har behörighet enligt artikel 3, skall från den tidpunkt det har verkan i inledningsstaten erkännas i alla andra medlemsstater.

Detta skall också gälla i de fall ett insolvensförfarande med hänsyn till gäldenärens rättsliga status inte kan inledas mot honom i de andra medlemsstaterna.

2. Erkännande av ett förfarande enligt artikel 3.1 hindrar inte att ett förfarande enligt artikel 3.2 inleds av en domstol i en annan medlemsstat. Detta senare förfarande är i så fall ett sekundärförfarande i enlighet med vad som anges i kapitel III.

Artikel 17

Verkan av erkännande

1. Ett beslut varigenom ett förfarande enligt artikel 3.1 inleds, skall utan ytterligare formaliteter ha samma verkan i alla andra medlemsstater som det har i inledningsstaten, om inte annat föreskrivs i denna förordning och så länge inte något förfarande enligt artikel 3.2 har inletts i dessa andra medlemsstater.

2. Verkan av ett beslut varigenom ett förfarande enligt artikel 3.2 inleds, får inte ifrågasättas i andra medlemsstater. Begränsningar av borgenärernas rättigheter, särskilt i form av betalningsansånd eller nedsättning av fordringar som en följd av detta förfarande skall ha verkan på egendom som befinner sig inom en annan medlemsstats territorium endast gentemot de borgenärer som har medgett detta.

Artikel 18

Förvaltarens behörighet

1. En förvaltare som har utsetts av en domstol som är behörig enligt artikel 3.1 har samma behörighet inom andra medlemsstats territorier som han har enligt lagen i inledningsstaten, så länge inget annat insolvensförfarande har inletts eller säkerhetsåtgärder av motsatt innebörd har vidtagits till följd av en begäran om att ett insolvensförfarande skall inledas i denna andra stat. Förvaltaren har under alla förhållanden rätt att överföra gäldenärens egendom från den medlemsstats territorium inom vilket den befinner sig, om inte annat följer av artikel 5 och 7.

2. En förvaltare som har utsetts av en domstol som är behörig enligt artikel 3.2, får i en annan medlemsstat, utom rätta eller vid domstol, göra gällande att lös egendom efter det att ett insolvensförfarande har inletts har överfört från inledningsstaten till den andra medlemsstaten. Han får också vidta åtgärder i borgenärernas intresse avseende återvinning.

3. När förvaltaren utövar sitt uppdrag skall han efterkomma rättsordningen i den medlemsstat inom vars territorium han avser att vidta åtgärder, särskilt vad gäller förfarandet för att sälja tillgångar. Hans behörighet innefattar inte rätten att använda tvångsåtgärder eller avgöra tvister.

Artikel 19

Bevis om utseende av förvaltare

En vidimerad kopia av beslutet att utse förvaltaren eller annat intyg utfärdat av behörig domstol utgör bevis på att han utsetts till förvaltare.

En översättning till det officiella språket eller till ett av de officiella språken i den medlemsstat inom vars territorium förvaltaren utöver sitt uppdrag får begäras. Ingen legalisering eller andra liknande formaliteter krävs.

Artikel 20

Återbäring och avräkning

1. En borgenär som, efter det att ett förfarande enligt artikel 3.1 har inletts, på något sätt, exempelvis genom verkställighetsåtgärder, har helt eller delvis fått betalt ur egendom som tillhör gäldenären och som finns inom en annan medlemsstats territorium, skall till förvaltaren återbära vad han har fått, om inte annat följer av artikel 5 och 7.

2. För att tillförsäkra borgenärerna lika behandling skall en borgenär, som under ett pågående insolvensförfarande har fått delbetalning för sin fordran, delta i utdelning i andra förfaranden endast när borgenärer med samma förmånsrätt har fått motsvarande utdelning i ett sådant annat förfarande.

Artikel 21

Offentliggörande

1. På begäran av förvaltaren skall innehållet i beslutet om att inleda insolvensförfarandet och, när så är lämpligt, även beslutet att utse honom till förvaltare, offentliggöras i en annan medlemsstat i enlighet med de regler för offentliggörande som gäller i den staten. Ett sådant offentliggörande skall också ange vem som har utsetts till förvaltare och huruvida domstolen grundar sin behörighet på artikel 3.1 eller artikel 3.2.

2. En medlemsstat inom vars territorium gäldenären har ett driftställe får emellertid kräva obligatoriskt offentliggörande. I sådant fall skall förvaltaren eller annan behörig myndighet i den medlemsstat där förfarandet enligt artikel 3.1 inletts, vidta åtgärder så att offentliggörande sker.

Artikel 22

Registrering i ett offentligt register

1. Förvaltaren kan begära att ett beslut om att inleda ett förfarande enligt artikel 3.1 registreras i inskrivningsregistret, handelsregistret och annat offentligt register som förs i de andra medlemsstaterna.

2. En medlemsstat kan emellertid kräva obligatorisk registrering. I sådant fall skall förvaltaren eller behörig myndighet i den medlemsstat där förfarandet enligt artikel 3.1 inletts, vidta åtgärder så att registreringen sker.

Artikel 23

Kostnader

Kostnaderna för offentliggörande och registrering enligt artiklarna 21 och 22 skall anses som kostnader för förfarandet.

Artikel 24

Infriande av en skuld till gäldenären

1. Om en skuld till en gäldenär skall betalas till förvaltaren i den medlemsstat där ett insolvensförfarande har inletts men i stället betalas till gäldenären i en annan medlemsstat, skall den betalningen anses befriande om betalaren inte kände till att förfarandet hade inletts.

2. När en sådan skuld har infriats före offentliggörandet enligt artikel 21 skall betalaren anses inte ha känt till att insolvensförfarande har inletts, om inte annat visas. När en skuld har infriats efter offentliggörandet, skall betalaren anses ha känt till att ett insolvensförfarande har inletts, om inte annat visas.

Artikel 25

Erkännande och verkställighet av andra beslut

1. Beslut som rör ett insolvensförfarandes genomförande och slutförande, samt ackord, och som fattats av en domstol, vars beslut om att inleda förfarandet erkänns i enlighet med artikel 16, skall erkännas utan krav på ytterligare formaliteter. Sådana beslut skall verkställas i enlighet med artiklarna 31–51 (med undantag för artikel 34.2) i Brysselkonventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privatträtts område, ändrad genom konventionerna om tillträde till denna konvention.

Första stycket skall även gälla beslut som är direkt hänförliga till insolvensförfarandet och har nära samband härmed, även om de fattats av en annan domstol.

Första stycket skall även gälla beslut som rör säkerhetsåtgärder som fattats efter det att en begäran om att ett insolvensförfarande skall inledas har framställts.

2. Andra beslut än de som avses i punkt 1 skall erkännas och verkställas i enlighet med den konvention som avses i första stycket, i den mån den är tillämplig.

3. Medlemsstaterna behöver inte erkänna eller verkställa ett beslut som avses i första stycket om det skulle innebära att den personliga friheten eller posthemligheten kränks.

Artikel 26

Ordre public

En medlemsstat får vägra att erkänna ett insolvensförfarande som har inletts i en annan medlemsstat eller vägra att verkställa beslut som fattats i samband med ett sådant förfarande, om

verkan av ett sådant erkännande eller en sådan verkställighet skulle vara uppenbart oförenlig med grunderna för den statens rättsordning (ordre public), särskilt vad gäller statens grundläggande rättsprinciper och individens grundlagsenliga fri- och rättigheter.

KAPITEL III

SEKUNDÄRA INSOLVENSFÖRFARANDEN

Artikel 27

Förutsättningar för att inleda ett förfarande

Om ett förfarande enligt artikel 3.1 inletts av en domstol i en medlemsstat och detta förfarande erkänns i en annan medlemsstat (huvudförfarande), skall – utan att frågan om gäldenärens insolvens prövas i denna andra stat – ett sekundärt insolvensförfarande kunna inledas i denna medlemsstat, om någon domstol där är behörig enligt artikel 3.2. Detta förfarande måste vara ett förfarande som anges i bilaga B. Förfarandets verkan skall begränsas till de av gäldenärens tillgångar som finns inom denna andra medlemsstats territorium.

Artikel 28

Tillämplig lag

Om inte annat föreskrivs i denna förordning skall lagen i den medlemsstat inom vars territorium sekundärförfarandet inleds vara tillämplig på det förfarandet.

Artikel 29

Rätt att begära att ett förfarande inleds

Rätt att begära att ett sekundärförfarande inleds har

- a) förvaltaren i huvudförfarandet,
- b) varje annan person eller myndighet som har rätt att begära att ett insolvensförfarande inleds enligt lagen i den medlemsstat inom vars territorium begäran framställs om att sekundärförfarandet skall inledas.

Artikel 30

Förskottsbetalning av kostnader

När lagen i den medlemsstat där det begärts att ett sekundärförfarande skall inledas föreskriver att gäldenärens tillgångar skall räcka till för att täcka hela eller delar av förfarandekostnaderna, får domstolen begära att sökanden i förskott betalar för kostnaderna eller ställer tillräcklig säkerhet för dessa.

Artikel 31

Skyldighet att samarbeta och lämna upplysningar

1. Med de begränsningar som kan följa av sekretessbestämmelser är förvaltarna i huvud- och sekundärförfarandena skyldiga att informera varandra. De skall omedelbart delge varandra all information som kan vara av värde för det andra förfarandet, särskilt upplysningar som rör hur långt anmälningsförfarandet fortskridit och alla åtgärder som syftar till att avsluta förfarandet.

2. Om inte annat följer av de bestämmelser som reglerar vart och ett av förfarandena, skall förvaltarna i huvud- och sekundärförfarandena samarbeta med varandra.

3. Förvaltaren i sekundärförfarandet skall så snart som möjligt ge förvaltaren i huvudförfarandet möjlighet att lämna förslag om avyttring eller användning av tillgångar som ingår i sekundärförfarandet.

Artikel 32

Utöandet av borgenärsrättigheter

1. Varje borgenär har rätt att anmäla sina fordringar i huvudförfarandet och i vilket sekundärförfarande som helst.

2. Förvaltarna i huvud- och sekundärförfarandena skall i de övriga förfarandena anmäla de fordringar som anmäls i det förfarande i vilket de utsetts, under förutsättning att detta är till fördel för borgenärerna i det förfarande de själva handhar. Det gäller med förbehåll för borgenärernas rätt att motsätta sig det eller återkalla sin anmälan, när den tillämpliga rättsordningen tillåter det.

3. Förvaltaren i ett huvud- eller sekundärförfarande har rätt att delta i andra förfaranden på samma villkor som en borgenär, bland annat vad avser rätten att närvara vid borgenärs-sammanträden.

Artikel 33

Vilandeförklaring

1. Den domstol som har inlett ett sekundärförfarande skall på begäran av förvaltaren i huvudförfarandet helt eller delvis vilandeförklara sekundärförfarandet, förutsatt att domstolen i sådant fall får begära att förvaltaren i huvudförfarandet vidtar lämpliga åtgärder för att säkerställa borgenärernas eller grupper av borgenärers intressen i sekundärförfarandet. En sådan begäran från förvaltaren i huvudförfarandet får avslås endast om

den påtagligt saknar intresse för borgenärerna i huvudförfarandet. En vilandeförklaring får bestämmas upp till tre månader. Vilandeförklaringen får förlängas eller förnyas för ytterligare perioder upp till tre månader.

2. Den domstol som avses i punkt 1 skall häva vilandeförklaringen

— på begäran av förvaltaren i huvudförfarandet,

— självmant, på begäran av en borgenär eller av förvaltaren i sekundärförfarandet om vilandeförklaringen inte längre framstår som motiverad, varvid hänsyn särskilt skall tas till intresset hos borgenärerna i huvud- eller sekundärförfarandet.

Artikel 34

Åtgärder för att avsluta sekundärförfarandet

1. Om den lag som är tillämplig på sekundärförfarandet tillåter att förfarandet avslutas utan likvidation genom en rekonstruktionsplan, ett ackord eller en liknande åtgärd, har förvaltaren i huvudförfarandet rätt att själv föreslå en sådan åtgärd.

Ett beslut om att sekundärförfarandet skall avslutas genom åtgärd som anges i första stycket blir slutgiltigt först om förvaltaren i huvudförfarandet samtycker till det. Saknas sådant samtycke kan beslutet dock bli slutgiltigt, om den föreslagna åtgärden inte påverkar det ekonomiska intresset hos borgenärernas i huvudförfarandet.

2. En sådan begränsning av borgenärernas rättigheter som härrör från en i punkt 1 avsedd åtgärd och som föreslås i ett sekundärförfarande, såsom ett betalningsanstånd eller en skuldnedsättning, har inte utan samtycke av alla berörda borgenärer någon verkan beträffande sådana gäldenärens tillgångar som inte omfattas av sekundärförfarandet.

3. Under den tid ett förfarande vilar på grund av beslut enligt artikel 33, kan endast förvaltaren i huvudförfarandet eller gäldenären med den förres samtycke begära att åtgärder enligt punkt 1 vidtas i sekundärförfarandet. Andra förslag om sådana åtgärder kan varken godtas eller underställas omröstning.

Artikel 35

Överskott i sekundärförfarandet

Om, genom avyttring av tillgångar, samtliga fordringar i sekundärförfarandet kan betalas, skall förvaltaren i detta förfarandet genast överföra överskottet till förvaltaren i huvudförfarandet.

Artikel 36

Efterföljande inledning av huvudförfarandet

Om ett förfarande enligt artikel 3.1 inleds efter det att ett förfarande enligt artikel 3.2 har inletts i en annan medlemsstat, skall artiklarna 31–35 tillämpas på det först inledda förfarandet i den mån det förfarandets förlopp tillåter detta.

Artikel 37

Upphörande och omvandling av det först inledda förfarandet

Förvaltaren i huvudförfarandet får begära att ett förfarande enligt bilaga A som har inletts tidigare i en annan medlemsstat skall omvandlas till ett likvidationsförfarande om det är i borgenärernas i huvudförfarandet intressen.

Den domstol som är behörig enligt artikel 3.2 skall besluta om omvandling till något av de förfaranden som anges i bilaga B.

Artikel 38

Säkerhetsåtgärder

Om en domstol i en medlemsstat – behörig enligt artikel 3.1 – interimistiskt utser en förvaltare i syfte att säkra gäldenärens tillgångar, är den interimistiskt utsedde förvaltaren behörigt att begära att åtgärder vidtas för att säkra eller skydda gäldenärens tillgångar vilka finns i en annan medlemsstat, enligt den statens rättsordning, för tiden från det att begäran om att ett insolvensförfarande skall inledas har framställts fram till dess att beslut om att inleda ett förfarande har fattats.

KAPITEL IV

INFORMATION TILL BORGENÄRER OCH OM HUR ANSPRÅK SKALL ANMÄLAS

Artikel 39

Rätt att anmäla fordringar

Varje borgenär – inklusive skattemyndighet eller socialförsäkringsorgan i medlemsstaterna – som har sin hemvist eller sitt säte i en annan medlemsstat än inledningsstaten, har rätt att skriftligen anmäla sina fordringar i insolvensförfarandet.

Artikel 40

Skyldighet att underrätta borgenärer

1. När ett insolvensförfarande har inletts i en medlemsstat skall den behöriga domstolen eller den förvaltare som domsto-

len utsett omedelbart underrätta kända borgenärer med hemvist eller säte i andra medlemsstater om detta.

2. Underrättelsen, vilken skall sändas till var och en av dessa borgenärer, skall innehålla upplysningar om vilka tidsfrister som gäller och följden av att dessa tidsfrister inte iakttas, den myndighet eller det organ hos vilka fordringar skall anmälas och vad som gäller i övrigt. Underrättelsen skall också ange huruvida borgenärer som har fordringar förenade med säkerhets- eller förmånsrätt behöver anmäla sina fordringar.

Artikel 41

Innehållet i en anmälan av fordran

En borgenär skall ange fordringens art, datum för dess uppkomst och dess belopp samt om han gör gällande förmånsrätt, säkerhetsrätt eller återtagandeförbehåll och i vilken egendom den återopade rätten gäller; i förekommande fall skall handlingar som styrker fordringarna bifogas i kopia.

Artikel 42

Språk

1. Underrättelsen enligt artikel 40 skall tillhandahållas på det officiella eller ett av de officiella språken i inledningsstaten. En blankett med titeln "Anmodan att anmäla fordran. Tidsfrister att iakttas" angivet på samtliga Europeiska unionens officiella språk skall användas.

2. Varje borgenär med hemvist eller säte i en annan medlemsstat än inledningsstaten har rätt att anmäla sin fordran på det officiella eller något av de officiella språken i den staten. I sådant fall skall dock på bevakningsframställningen anges "Anmälan av fordran" på det eller något av de officiella språken i inledningsstaten. Dessutom kan krävas att borgenären tillhandahåller en översättning av sin framställan i dess helhet till det språket.

KAPITEL V

ÖVERGÅNGS- OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 43

Tillämpning i tiden

Bestämmelserna i denna förordning gäller enbart för insolvensförfaranden som har inletts efter det att förordningen har trätt i kraft. Rättshandlingar som gäldenären har företagit före denna tidpunkt skall bedömas enligt den lag som var tillämplig på rättshandlingen när den företogs.

Artikel 44

Förhållandet till konventioner

1. När denna förordning har trätt i kraft ersätter den i förhållandena mellan medlemsstaterna, vad gäller de frågor den

omfattar, bl.a. följande konventioner som har ingåtts mellan två eller flera medlemsstater:

— Konventionen mellan Belgien och Frankrike om domstolars behörighet samt erkännande och verkställighet av domar, skiljedomar och officiella handlingar undertecknad i Paris den 8 juli 1899.

— Konventionen (med tilläggsprotokoll av den 13 juni 1973) mellan Belgien och Österrike om konkurs, ackord och betalningsinställelse undertecknad i Bryssel den 16 juli 1969.

— Konventionen mellan Belgien och Nederländerna om konkurs samt om domstolars territoriella behörighet samt erkännande och verkställighet av domar, skiljedomar och officiella handlingar undertecknad i Bryssel den 28 mars 1925.

— Traktaten mellan Tyskland och Österrike om konkurs och ackord undertecknad i Wien den 25 maj 1979.

— Konventionen mellan Frankrike och Österrike om erkännande och verkställighet av konkursbeslut undertecknad i Wien den 27 februari 1979.

— Konventionen mellan Frankrike och Italien om verkställighet av domar på det civil- och handelsrättsliga området undertecknad i Rom den 3 juni 1930.

— Konventionen mellan Italien och Österrike om konkurs och ackord undertecknad i Rom den 12 juli 1977.

— Konventionen mellan Nederländerna och Tyskland om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar och andra exekutionstitlar på det civil- och handelsrättsliga området undertecknad i Haag den 30 augusti 1962.

— Konventionen mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige angående konkurs undertecknad i Köpenhamn den 11 november 1933.

— Den europeiska konventionen om vissa internationella aspekter rörande konkurser undertecknad i Istanbul den 5 juni 1990.

2. De konventioner som anges i punkt 1 skall tillämpas på frågor som avser förfaranden som har inletts innan denna förordning har trätt i kraft.

3. Denna förordning är inte tillämplig

— i en medlemsstat i den utsträckning den är oförenlig med förpliktelser som uppstår i samband med konkurs och som härrör från en konvention som medlemsstaten före ikraftträdande av denna förordning har slutit med ett eller flera tredje länder.

Artikel 45

Ändringar av bilagorna

Bilagorna till denna förordning får ändras genom beslut av rådet.

Artikel 46

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den ...

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater i enlighet med Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Utfärdad i Bryssel den ...

På rådets vägnar

Ordförande

BILAGA A

BELGIQUE – BELGIË

- La faillite/Het faillissement
- Concordat judiciaire/Het gerechtelijk akkoord

DEUTSCHLAND

- Das Konkursverfahren
- Das gerichtliche Vergleichsverfahren
- Das Gesamtvollstreckungsverfahren
- Das Insolvenzverfahren

ELLAS

- Πτώχευση
- Η ειδική εκκαθάριση
- Η προσωρινή διαχείριση εταιρίας. Η διοίκηση και η διαχείριση των πιστωτών
- Η υπαγωγή επιχείρησης υπό επίτροπο με σκοπό τη σύναψη συμφωνίας με τους πιστωτές

ESPAÑA

- Concurso de acreedores
- Quiebra
- Suspensión de pagos

FRANCE

- Liquidation judiciaire
- Redressement judiciaire avec nomination d'un administrateur

ITALIA

- Fallimento
- Concordato preventivo
- Liquidazione coatta amministrativa
- Amministrazione straordinaria
- Amministrazione controllata

LUXEMBOURG

- Faillite
- Gestion contrôlée
- Concordat préventif de faillite (par abandon d'actif)
- Régime spécial de liquidation du notariat

NEDERLAND

- Het faillissement
- De surséance van betaling

ÖSTERREICH

- Das Konkursverfahren
- Das Ausgleichsverfahren
- Das Vorverfahren

PORTUGAL

- O processo de falência
- Os processos especiais de recuperação de empresa, ou seja:
 - A concordata
 - O acordo de credores
 - A reestruturação financeira
 - A gestão controlada

SUOMI – FINLAND

- Konkurssi/konkurs
- Yrityssaneeraus/företagsanering

SVERIGE

- Konkurs
 - Offentligt ackord
 - Företagsrekonstruktion
-

BILAGA B

BELGIQUE – BELGIË

- La faillite/Het faillissement

DEUTSCHLAND

- Das Konkursverfahren
- Das Gesamtvollstreckungsverfahren
- Das Insolvenzverfahren

ELLAS

- Πτώχευση
- Η ειδική εκκαθάριση

ESPAÑA

- Concurso de acreedores
- Quiebra
- Suspensión de pagos basada en la insolvencia definitiva

FRANCE

- Liquidation judiciaire

ITALIA

- Fallimento
- Liquidazione coatta amministrativa

LUXEMBOURG

- Faillite
- Régime spécial de liquidation du notariat

NEDERLAND

- Het faillissement

ÖSTERREICH

- Das Konkursverfahren

PORTUGAL

- O processo de falência

SUOMI – FINLAND

- Konkurssi/konkurs

SVERIGE

- Konkurs
-

BILAGA C

BELGIQUE – BELGIË

- Le curateur/de curator
- Le juge délégué/de rechter-commissaris

DEUTSCHLAND

- Konkursverwalter
- Vergleichsverwalter
- Sachwalter (nach der Vergleichsordnung)
- Verwalter
- Insolvenzverwalter
- Sachwalter (nach der Insolvenzordnung)
- Treuhänder

ELLAS

- Σύδικος
- Ο προσωρινός διαχειριστής. Η διοικούσα επιτροπή των πιστωτών
- Ο ειδικός εκκαθαριστής
- Ο επίτροπος

ESPAÑA

- Depositario-administrador
- Interventor o interventores
- Síndicos
- Comisario

FRANCE

- Représentant des créanciers
- Mandataire liquidateur
- Administrateur judiciaire
- Commissaire à l'exécution de plan

ITALIA

- Curatore
- Commissario liquidatore

LUXEMBOURG

- Le curateur
- Le commissaire
- Le liquidateur
- Le conseil de gérance de la section d'assainissement du notariat

NEDERLAND

- De curator in het faillissement
- De bewindvoerder in de surséance van betaling

ÖSTERREICH

- Masseverwalter
- Ausgleichsverwalter
- Sachwalter
- Treuhänder
- Besonderer Verwalter
- Vorläufiger Verwalter
- das Konkursgericht

PORTUGAL

- Gestor judicial
- Liquidatário judicial
- Comissão de Credores

SUOMI – FINLAND

- Pesähoitaja/boförvaltare
- Selvittäjä/utredare

SVERIGE

- Förvaltare
 - God man
 - Rekonstruktör
-

III

(Upplysningar)

DOMSTOLEN

MEDDELANDE OM ALLMÄNT UTTAGNINGSPROV

(1999/C 221/07)

Europeiska gemenskapernas domstol offentliggör följande meddelanden om allmänt uttagningsprov i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* C 221 A av den 3 augusti 1999

Utgåva på danska språket:

CJ/LA/31 (juristlingvister med danska som modersmål)

Utgåva på finska språket:

CJ/LA/32 (juristlingvister med finska som modersmål)

Utgåva på svenska språket:

CJ/LA/36 (juristlingvister med svenska som modersmål)

Den som önskar erhålla ett nummer av denna utgåva av *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* ombedes vända sig till personalavdelningen vid Europeiska gemenskapernas domstol, L-2925 Luxemburg.
